

mæssigt ingenlunde giver billige Varer, og vi ser overhovedet ikke, at Importregulering er et egnet Middel.

Det er rigtigt, at hvis man begrænser Importreguleringen til nogle faa Artikler, saa frembyder den i visse Henseender mindre Betæneligheder, men man maa regne med, at den i andre Henseender, ikke mindst udenrigspolitisk, vil frembyde forøgede Betæneligheder, og indsnævrer man Kredsen, saa vil jo dens valutamæssige Værdi afgjort synke. En Importregulerings beskyttelsesmæssige Værdi er selvfølgelig indlysende, en Importregulering er jo den skrappeste Form for Beskyttelse. Vi ser, at man altsaa fra Socialdemokratiets Side principielt ikke er bange for Beskyttelse, saaledes som det ogsaa fremgik af det ærede Medlem Hr. Triers Udtalelser i Dag, da han talte om, at en stigende Valuta vilde gaa ud over Arbejderne, hvis ikke de hjemlige Erhverv paa en eller anden Maade var beskyttet. Det er kendt nok, at vi heller ikke har principielle Betæneligheder ved en Beskyttelse, men naar det ærede Medlem Hr. Trier her sagde, at vi ønskede en Beskyttelse længe efter, at de Grunde, der kunde motivere den, var ophørt, saa vil jeg dertil sige, at dette rammer jo i hvert Fald paa ingen Maade vort Guldtdlovsforslag, som netop falder automatisk bort i samme Øjeblik, som Motiverne til dets Fremsættelse er forsvundet.

Vi vil advare imod, at denne Regering nu begaar den samme Fejl, som Venstre-regeringen i sin Tid begik. Den Gang begyndte man ogsaa med en Importregulering for Skotøj og Cigarer, og man endte med Told. Heller ikke fra Venstres Side kan der derfor med Rette ventes Modstand mod en Beskyttelse paa enkelte begrænsede Punkter, og man har jo Præcedens for, at Venstre er gaaet med til at tage denne Beskyttelse ad Toldvejen. Vi finder, at Toldvejen baade valutamæssigt og beskyttelsesmæssigt er at foretrække, men jeg vil her gerne fremhæve, at Hensigten med vort Guldtdlovsforslag jo ikke er en beskyttelsesmæssig. I Øjeblikket er Beskæftigelsesgraden her i Landet i det hele god. Der er dog enkelte Industrier, som Chokolade-, Cigar-, Gummi- og Tekstilindustriene, hvor Forholdene ligger vanskeligt, for nogle af disse Industriers Vedkommende er Forholdet utvivlsomt det, at de er trykket af den Afgift, man har lagt paa dem, det vil sige navnlig af den Maade, hvorpaa denne Afgift er lagt. Vi har altid ønsket dette Forhold forandret, og det ønsker vi vedblivende; men jeg vil gerne understrege, at

det maa være en Forudsætning for en saadan ekstraordinær Beskyttelse, hvis man giver den i denne Situation, at man har en Aftale med de paagældende Industrier om ikke at udnytte Beskyttelsen til Skade for Forbrugerne. Ligesom det skete med Tobaks- og Cigarindustrien, maatte man ogsaa i Kraft af den Udtalelse, som allerede foreligger fra Industriraadets Side, kunne naa en Overenskomst med saadanne Industrier om ikke at udnytte denne Situation. Det vilde naturligvis kræve nogen Resignation baade fra Kapitalen og ogsaa fra Arbejderne i de paagældende Virksomheder, men jeg gaar ud fra, at man vilde være villig til at vise en saadan Resignation.

Vi finder, at en automatisk virkende og automatisk bortfaldende Toldforhøjelse er en praktisk Ting, og derfor har vi fremsat vort Guldtdlovsforslag, som jo indeholder en Opfordring til Selvrationering, altsaa til Beparelser, og derfor bliver mindre byrdefuld netop for den, som er villig til at spare. I øvrigt vil jeg i denne Forbindelse gerne sige, at Finansministerens Udtalelse om det meget ønskelige i ekstraordinært Afdrag paa Statsgælden er vi ganske enige i, vi har adskillige Gange tidligere fremsat ganske tilsvarende Betragtninger, og naar Finansministeren siger, at det vil paa den ene eller den anden Maade være nødvendigt at skaffe ekstraordinære Midler dertil, saa er vi ikke helt uenige deri. Finansministeren har nævnt den ene Maade, nemlig en ekstraordinær Formueafgift. Den ved han, han ikke kan faa, og han har sagt: den ene eller den anden Maade, saa tør jeg maaske gaa ud fra, at han ikke stiller sig helt uvillig til den anden, og ogsaa paa dette Punkt er jo vort Forslag af stor Værdi.

Mod det fremsatte Forslag om Valutacentralen har vi altsaa betydelige Indvendinger at gøre, men vi er naturligvis villige til ved Forhandling at tilvejebringe en Ordning, der stræber hen imod Maalet: en Forbedring af Handelsbalancen. For at blive i et Billede, jeg tidligere har brugt, skal jeg sige, at vi er vedblivende villige til for at tilvejebringe en saadan Ordning at spise noget, som ikke smager os; men Forudsætningen maa være, at der paa Spiseseddelen staar noget, som smager os, ellers kan vi ikke deltage i nogen Fælles-spisning, og vi spiser ikke noget, som vi anser for en usund Kost for det danske Samfund, og som en usund Kost maa vi anse dette Forslag om en Udvidelse af Valutacentralens Bestyrelse og den hele deraf flydende Ordning. Vi beklager, at der ikke af Ministeriets Overvejelser er frem-